EDGAR ALLAN POE - HAVRAN

LITERÁRNÍ TEORIE

Literární druh a žánr:

baladická* lyricko-epická* báseň (poezie, lyrika/epika); ŽÁNR: balada*

Literární směr:

vydáno r. 1845 - pozdní období autorovy tvorby; romantismus*

Slovní zásoba, figury a tropy:
převažuje spisovný jazyk, ovšem s mnoha zastaralými výrazy - archaismy* (kuropění [svítání],
hoře [bolest srdce/zármutek]) nebo přechodníky (maje, rozjímaje, hledaje); místy i hovorové (tos řek) a knižní výrazy (dí [říká], světice [žena prohlášená za svatou], nadvzdušná [jemnější než vzduch/nehmotná]) nebo cizojaz. prvky z hebrejštiny (mene tekel [naléhavé varování]); FIGURY: epifora* ("opusť sochu, havrane...opusť sochu, havrane", "havrane...havrane", "uhrane...uhrane"); epizeuxis* ("stále sedí, stále sedí"); TROPY: symbol* (havran = symbol zla, satan); personifikace* (havran dí [havran říká]); epiteton ornans* (dívka nadvzdušná); přirovnání* ("jako ďábel na bělostných ňadrech Pallas Athéné"); metafora* (Vyndej zobák z mého srdce [ukonči mé trápení])

Rytmus, verš, rým: 8stopý trochej; charakteristický verš, resp. jeho závěr

Stylistická charakteristika textu:

na poezii nezvyklá přímá řeč; pohádkové motivy (mluvící havran); antické prvky (*Pallas Athéné*); kontrasty (život X smrt, bílá X černá, nebe X peklo)

Lyrický subjekt:

lyr. subjektem (vypravěčem) je sám autor - hl. hrdina a přímý účastník děje (-ich forma)

Jednou o půlnoci, maje horečku a rozjímaje nad divnými svazky vědy prastaré a záslužné – když jsem klímal v polospaní, ozvalo se znenadání velmi jemné zaťukání na dveře – a pak už ne. "Je to návštěva, či zdání, bylo to tak nezvučné – jednou jen a pak už ne." Ach, již při vzpomínce blednu! Myslím, že to bylo v lednu, každý uhlík vrhal stín jen přede mne a dál už ne. Toužíl jsem po kuropění; – marně hledaje v svém čtení ulehčení od hoře nad Lenorou – již poslušné světice zvou Lenora – nad jménem dívky nadvzdušné, jež byla mou a teď už ne.

jez oyla mou a ted už ne. ...
"Tos řek jistě na znamení, že se chystáš k rozloučení, táhni zpátky do bouře a do podsvětí, satane! – Nenech mí tu, starý lháři, ani pírka na polštáři, neruš pokoj mého stáři, opust' sochu, havrane! Vyndej zobák z mého srdce, opust' sochu, havrane!" Havran dí: "Už víckrát ne." Pak se klidně ulebedí, stále sedí, stále sedí jako ďábel na bělostných ňadrech Pallas Athéné; oči v snění příhmouřeny na pozadí bílé stěny, lampa vrhá beze změny jeho stín, jímž uhrane – a má duše z toho stínu, jímž mne navždy uhrane, nevzchodí se – víckrát ne.

Postavy:

MUŽ (autobiografické prvky autora): nešťastný a osamělý muž, trpící horečkou a smrtí své dívky; v průběhu děje střídavě neklidný a smířlivý; uvažuje o životě, smrti, apod.; HAVRÁN: pohádkový symbol; zoologicky je označen nesprávně, v originále šlo o krkavce (havran však odpovídá tradiční české symbolice)

Děj:

vypravěč (autor) - osamělý muž trýzněný horečkou - vzpomíná na svou zemřelou dívku Lenoru → marně k ní hledá cestu prostřednictvím okultních věd → o půlnoci ho vyděsí podivný šramot → původcem zvuků je havran (v orig. krkavec) → havran vletí do jeho pokoje a znepokojuje ho svou záhadností → muž mu pokládá různé otázky → vždy dostává stejnou odpověď: *Nevermore* (nikdy více) → mužův neklid se mění v paniku → je vyděšený a snaží se havrana vyhnat, ten však v pokoji zůstává → na závěr muž (autor) metaforicky konstatuje, že havran už nikdy neodletí (nezmizí z jeho duše)

Kompozice:

Prostor a čas:

**Prostor a čas

pouze 108 veršů (rozděleno mužův pokoj (malá, ale velkoryse a skvostně zařízená místnost); období neupřesněné, do 18 slok po 6 verších) děj se však odehrává o půlnoci během několika minut, možná hodin **Význam sdělení (hlavní myšlenky díla): Motivy:**

vyjádření vlastních pocitů (značné autobiografické prvky)

smrt, tragická láska, výstraha, temnota, zlo, peklo, osamělost, halucinace

LITERÁRNÍ HISTORIE - společensko-historické pozadí vzniku
Politická situace (mocenské konflikty, aj.):
z původních britských kolonií vznikají některé americké státy (1816-1859); počátek sporů mezi severními a jižními státy kvůli odlišnému postoji k otroctví, později vedoucí k americké obč. válce Kontext ďalších druhů umění:

Zákl. principy fungování spol. v dané době: ve spol. stále přetrvává silný vliv církve, náboženských dogmat a tradic

HUDBA: romantismus (Giuseppe Verdi, Fryderyk Chopin); ARCHITEKTURA: novogotika (např. přestavba Westminsterského paláce v Londýně)

Kontext literárního vývoje:

aktuální je stále ještě romantismus*, na vzestupu už je ale realistická* literatura (v USA realismus* spíše až ve druhé polovině 19. století); REALISMUS*: Charles Dickens (*Oliver Twist, Vánoční koleda*), Honoré de Balzac (*Evženie Grandetová, Otec Goriot*), Nikolaj Vasiljevič Gogol (*Mrtvé duše*); ROMANTISMUS*: Victor Hugo (*Chrám Matky Boží v Paříži*), Alexandre Dumas st. (*Tři mušketýři*), Alexander Sergejevič Puškin (*Evžen Oněgin*) AUTOR - život autora:

Edgar Allan Poe (1809-1849) – všestranný americký romantický* básník, prozaik, esejista*, zakladatel moderního detektivního a hororového zánru a představitel rané science fiction; nar. v Bostonu (USA) → brzy sirotkem → adoptívní rodiče (odtud prostřední jméno Allan) → studia → potíže s alkoholem a drogami → stavy deprese (během nich často tvořil) → ztráta zaměstnání → významněji začal tvořit ve 30. letech 19. stol. → r. 1835 získal práci šéfredaktora → r. 1845 vydal sice kontroverzní, ale úspěšnou báseň *Havran* → zisk společ. postavení → znovu chudoba + problémy s alkoholem → zemřel v Baltimoru r. 1849 jako nemajetný tulák; ZAJÍMAVOSTI: podařilo se mu vysvětlit do té doby nevyřešený kosmologický "Olbersův paradox" (Skr.: Proč je v noci tma, když všude okolo Země září hvězdy, stejné i větší než Slunce…)

Vlivy na dané dílo:

silné autobiografické prvky (autorovy deprese a halucinace, závislost na alkoholu a drogách, smrt jeho manželky)

Vlivy na jeho tvorbu:

brzká smrt jeho rodičů; pobyt s adoptivní rodinou v Anglii → tajemnost a hrůzostrašnost jeho pozdějších děl; četba slavných romantických autorů (např. lorda Byrona)

Další autorova tvorba:

Dalsi autorova tvorba:

kromě poezie tvořil zejména povídky (několik desítek) a jiné krátké prózy, za svého života byl však známý také jako literární kritik; POVÍDKY: Vévoda De L'Omelette (humorná povídka; 1832), Rukopis nalezený v láhvi (1833), Ďábel ve zvonici (1839), Vraždy v ulici Morgue (detektivní povídka; 1841), Eleonora (1842), Jáma a kyvadlo (slavná povídka z doby španělské inkvizice; 1842), Černý kocour (1843), Odcizený dopis (detektivní povídka s postavou amatérského detektiva C. Augusta Dupina; 1844), Předčasný pohřeb (hororová povídka; 1844), Povídky (1845), Skokan (hororová povídka; 1849); ROMÁNY: Příběhy Arthura Gordona Pyma (dobrodružný námořnický příběh s prvky hororu; 1838), Maják (nedokončený román/povídka), aj.; POEZIE: Tamerlán a jiné básně (sbírka; 1827), Básně (sbírka; 1831), Ulalume (samostatná báseň; 1847), ESEJE*: Filozofie nábytku (esej o dekoraci interiérů), Filosofie básnické skladby, aj.; LITERÁRNÍ KRITIKA: velmi ostrá až nevybíravá, přesto poměrně uznávaná Inspirace daným literárním dílem (film, dramatizace, aj.):

PŘEKÍ ADY: Karel Čanek, Vítězslav Nezval, Jaroslav Vrchlický. Charles Baudelaire: FII M: Havran (komediálně-hororový film USA: 1963) - hl. role: Jack

PŘEKLADY: Karel Čapek, Vítězslav Nezval, Jaroslav Vrchlický, Charles Baudelaire; FILM: *Havran* (komediálně-hororový film USA; 1963) - hl. role: Jack Nicholson; *Ptáci* (horor USA; 1963) - režie: Alfred Hitchcock; MALBA: báseň byla námětem i pro množství výtvarných děl; PARODIE: báseň byla zkráceně parodována v populárním americkém seriálu *Simpsonovi* **Jak dílo inspirovalo další vývoj literatury:**

samotné dílo i celá autorova tvorba měla značný vliv na francouzské prokleté básníky (Arthur Rimbaud, Jean-Paul Verlaine) a na celý moderní žánr sci-fj a hororu; ovlivnil také Charlese Baudelaira nebo Arthura Conana Doyla; vliv měl i na moderní literaturu (Ray Bradbury, Joanne Rowlingová)

LITERÁRNÍ KRITIKA

Dobové vnímání díla a jeho proměny:
báseň tehdejší společnost ohromila → Poe se díky ní velmi proslavil a z obskurního, podivínského básníka se stal doslova národní celebritou (v USA)
→ jeho v Evropě téměř neznámá díla včetně *Havrana* osvětlil až Charles Baudelaire, který ho překládal do francouzštiny → *Havran* je dodnes

→ jeho v Evrope temér neznama díla včetné *Havrana* osvětili az Charle považován za jednu z nejvýznamnějších básní všech dob **Dobová kritika díla a její proměny:**lit. kritika dílo hodnotila různě → pozdější amer. prezident Abraham Lincoln báseň vyzdvihl, naopak Ralph Waldo Emerson v ní "nic neviděf", William Butler Yeats ji zase označil za "neupřímné a vulgární" dílo, jehož provedení je pouhým "rytmickým trikem" → dnes kritika řadí dílo k autorovým vrcholům Sraviná s vykaným literárním dílom:

Aktuálnost tématu a zpracování díla:

téma ztracené lásky je nadčasové, byť podobně tajemně až hororově podané s mnoha nadpřirozenými motivy nemá příliš moderní vyznění; ani zpracování není příliš aktuální, a to zejména kvůli mnoha zastaralým výrazům, řadě symbolů a hůře pochopitelným knižním obratům

Srovnání s vybraným literárním dílem:

Karel Jaromír Erben - Kytice (některé balady z tohoto díla obsahují podobný motiv výstrahy, většinou v nich ale dochází k přímému potrestání viníka; chybí zde také vyloženě hororové prvky, autor mnohem více využívá přírodní i náboženské zákonitosti a tradice); Mary Shelleyová - Frankenstein (ještě ranější hororový román, byť s jiným příběhem i motivy)

balada - zpravidla lyricko-epický útvar většinou s ponurým dějem a tragickým koncem; původně založené na lidových pověrách a zvycích (K. J. Erben), ve 20. stol. se v nich začíná objevovat sociální podtext (Jan Neruda, Jiří Wolker, Jaroslav Vrchlický, Petr Bezruč)
lyricko-epické žánry - žánry, které kombinují nedějovost (lyričnost) s dějovostí (epičností); NEJČASTĚJŠÍ LYRICKO-EPICKÉ ŽÁNRY: balada*, romance, poema epifora - opakování stejného slova nebo skupiny slov na konci po sobě jdoucích veršů nebo vět epizeuxis - opakování slov po sobě v jednom verší (řádku) nebo větě symbol - naznačuje jinou skutečnost; skutečný význam rozostřuje/zjednodušuje (př.: Helena Trójská = symbol krásy, resp. krásné ženy, pro kterou jsou muži ochotní i umírat) personifikace - připisování lidských vlastností nežívým věcem, živočíchům nebo abstraktním pojmům epiteton ornans - básnický přívlastek zdobný či ozdobný; příkládá důraz nezvyklé (neobvyklé) vlastnosti osoby, předmětu nebo jevu (např. "zemřelá slova") přírovnání - pojmenování na základě srovnání či podobnosti dvou subjektů (studené jako mramor); často využívá nadsázku (vědomé přehánění) metafora - přenesení významu na základě vnější podobnosti (zub pily kapka štěstí); zub nemá s pilou nic společného, ale tvarem se podobá hrotům na pile; kapka = trochu) romantismus - v literatuře jde o směr, který se rozvíjel zejména v 1. pol. 19. stol. a pravděpodobně vznikl v Anglii; rozvíjela se zejména lyrická (nedějová) poezie, lyricko-epické žánry, ale také román, aj.; ZNAKY: konflikt mezi vnitřním a vnějším (reálným) světem; pocit vnitřní rozervanosti hlavního hrdiny, který se vzpírá společenským konvencím; PŘEDSTAVITELÉ: sestry Brontěovy, Victor Hugo, Alexandre Dumas st., Alexander Sergejevič Puškin, Karel Hynek Mácha, B. Němcová, Karel Jaromír Erben, aj. hororová próza - próza s hororovými (tajemné postavy a prostředí) a nadpřirozenými prvky